

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

TÓT kontra MAGYARORSZÁG ÉS OLASZORSZÁG ÜGY

(44746/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. február 5.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Tót kontra Magyarország és Olaszország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*
Baka András,
Riza Türmen,
Mindia Ugrekhelidze,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović, *bírák*,
és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*,

2008. január 15-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar és az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kérelem (44746/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Tót György (a "kérelmező") terjesztett a Bíróság elé.

2. 2007. február 13-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a magyar Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

3. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1943-ban született és Ürömön él.

5. A felek előterjesztései alapján az ügy tényei az alábbiak szerint összegezhetők.

6. A kérelmező nyugalmazott kamionsofőr. 1982 és 1989 között a kérelmező egy olasz cég számára dolgozott, de a Hungarocamion – egy nemzetközi fuvarozással foglalkozó társaság –alkalmazottjaként. Az olasz cég a kérelmező által teljesített munkának megfelelően havonta bizonyos összeget fizetett a Hungarocamionnak. A kérelmező a munkaszerződésében meghatározott fizetést kapta a Hungarocamiontól.

7. Mivel a kérelmező állítása szerint nem kapta meg az olasz társaság által átutalt teljes összeget, pert indított az olasz társaság ellen. Az olasz

bíróságok 1997. március 19-én részben helyt adtak a keresetnek. A határozat 2001. május 10-én vált jogerőssé.

8. Közben, 1993. április 30-án, a kérelmező pert indított a Hungarocomion ellen a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon, azt állítva, hogy az alperes nem utalta át számára az olasz partnertől fizetésként kapott teljes összeget.

9. 1994. február 2-án, augusztus 31-én és október 26-án a Munkaügyi Bíróság tárgyalást tartott.

10. A kérelmező kérelmére a Munkaügyi Bíróság 1994. november 10-én az olaszországi eljárásra figyelemmel felfüggesztette a pert. Az eljárás a kérelmező kérelmére csak 2000. február 7-én folytatódott.

11. 2000. február 15-én a Munkaügyi Bíróság felhívta a kérelmezőt, hogy az olaszországi eljárásban keletkezett iratokat hiteles fordításban küldje meg. A kérelmező május 24-én tett eleget a felhívásnak.

12. 2001. május 30-án, október 10-én, 2002. január 9-én, április 17-én, szeptember 11-én, valamint 2003. május 28-án és szeptember 10-én a Munkaügyi Bíróság tárgyalást tartott.

13. 2003. szeptember 24-én a Munkaügyi Bíróság elutasította a kérelmező keresetét, megállapítva, hogy az alperes fizetéspolitikája megfelelt a releváns időszakban hatályos jogszabályoknak. A Munkaügyi Bíróság okirati bizonyítékokra, valamint a tanúk és a felek vallomásaira támaszkodott.

14. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 2004. május 6-án helyben hagyta az elsőfokú határozatot.

15. 2004. július 4-én a kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Legfelsőbb Bíróság elé, amelyet a Legfelsőbb Bíróság 2005. április 13-án elutasított.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

16. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ..."

17. A magyar Kormány vitatta a panaszt.

18. Ezen eljárás vonatkozásában a figyelembe veendő időszak 1993. április 30-án kezdődött és 2005. április 13-án zárult le. Ilyen módon három

bírósági szinten csaknem tizenkét évig tartott. Ezen időtartamból le kell vonni az olaszországi eljárás hosszát (az 1994. november 10. - 2000. február 7. közötti, csaknem hat év és három hónapos időszakot), mivel a magyar hatóságok nem voltak felelősek az olaszországi eljárás felgyorsításáért, sem képesek annak felgyorsítására. Ennek megfelelően a releváns időszak öt év és kilenc hónap.

A. Elfogadhatóság

19. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

20. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

21. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

22. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

23. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

24. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján az eljárás kimenetelét és tisztességtelen voltát is panaszolta. A Bíróság megjegyzi, hogy ezek a panaszok lényegében negyedfokú természetűek: az ügyiratokban nincs jele annak, hogy a hazai bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35.

Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

25. Amennyiben a panasz úgy értendő, hogy Olaszország ellen irányul, úgy a Bíróság észrevételezi, hogy az az eljárás 2001. május 10-én a másodfokú bíróság jogerős határozatával lezárult. A kérelem azonban csak 2004. július 8-án került előterjesztésre. Ebből következik, hogy a kérelemnek ez a része a 35. Cikk. 1. bekezdésében lefektetett hathónapos határidőn túl került előterjesztésre, ezért ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

26. Ebből következően a további panaszokat az Egyezmény 35. Cikkének 1., 3. és 4. bekezdése alapján elfogadhatatlanná kell nyilvánítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

27. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

28. A kérelmező 115 726 753 forint¹ vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

29. A magyar Kormány vitatta az igényt.

30. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban 2500 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

31. A kérelmező további 3170 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

32. A magyar Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

33. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra

¹ Megközelítőleg 458 765 euró

figyelemmel a Bíróság 400 euró megítélését tartja ésszerűnek a különböző költségek fedezésére.

C. Késedelmi kamat

34. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 2500 (kétezer ötszáz) eurót, költségek és kiadások tekintetében 400 (négy száz) eurót, továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. február 5-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes